

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 5Csp/24/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8218200653
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Daráková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2021:8218200653.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov v konaní pred sudkyňou JUDr. Andreou Darákovou, v právnej veci žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava - Staré mesto, IČO: 35 792 752, právne zastúpeného advokátom: JUDr. Pavol Pospécha, so sídlom Lichnerova 23, 903 01 Senec, proti žalovanému: X/ X. Š., J.. XX.XX.XXXX, G. Y. XXX/XX, V., právne zastúpený advokátom: JUDr. Ivan Savčák, Partizánska 45, 085 01 Bardejov, X/ Z. Š.D., J.. XX.XX.XXXX, H. XXX/X, V. M. X/ S. H., V.. Š., J.. XX.XX.XXXX, G. Y. XXX/XX, V., právne zastúpená advokátom: JUDr. Ivan Savčák, Partizánska 45, 085 01 Bardejov, o zaplatenie 1 188,98 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný 1/ je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 658,01 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 15,26 Eur od 14.07.2016 do zaplatenia a zo sumy 25,71 Eur od 14.08.2016 do zaplatenia; od 14.09.2016 do zaplatenia; od 14.10.2016 do zaplatenia; od 14.11.2016 do zaplatenia; od 14.12.2016 do zaplatenia; od 14.01.2017 do zaplatenia; od 14.02.2017 do zaplatenia; od 14.03.2017 do zaplatenia; od 14.04.2017 do zaplatenia; od 14.05.2017 do zaplatenia; od 14.06.2017 do zaplatenia; od 14.07.2017 do zaplatenia; od 14.08.2017 do zaplatenia; od 14.09.2017 do zaplatenia; od 14.10.2017 do zaplatenia; od 14.11.2017 do zaplatenia; od 14.12.2017 do zaplatenia; od 14.01.2018 do zaplatenia; od 14.02.2018 do zaplatenia; od 14.03.2018 do zaplatenia; od 14.04.2018 do zaplatenia; od 14.05.2018 do zaplatenia; od 14.06.2018 do zaplatenia; od 14.07.2018 do zaplatenia; od 14.08.2018 do zaplatenia, a to všetko do 60 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

III. Žalobcovi priznáva voči žalovanému 1/ 10,68 % nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenu Okresnému súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) 26.03.2018 domáhal uloženia povinnosti pôvodnému žalovanému (neb. Ladislav Šerdzik, ner. 15.02.1953, zomrel 19.01.2021, ďalej len „pôvodný žalovaný“) zaplatiť mu sumu 1 188,98 Eur spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,04% denne a úroku z omeškania vo výške 0,55% ročne zo sumy 1 188,98 Eur od 20.12.2015 do zaplatenia, tak že tento úrok z omeškania a zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1 200,- Eur a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1 200,- Eur si žalobca uplatnil úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1 188,98 Eur do zaplatenia. Žalobca si taktiež uplatnil náhradu nákladov vynaložených v súvislosti s mimosúdnym uplatnením pohľadávky v sume 84,30 Eur (za zaslanie „Pokusu o zmier“ pred začatím súdneho konania) a úhradu trov konania.

2. Žalobca svoju žalobu odôvodnil na tom skutkovom základe, že žalobca uzatvoril s pôvodným žalovaným 09.02.2015 cit. „Zmluvu o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu“ č. 8500102619 (ďalej

len „úverová zmluva“), na základe ktorej žalobca poskytol pôvodnému žalovanému úver v sume 1 200,- Eur. Poskytnutý úver spolu s úrokom sa pôvodný žalovaný zaviazal splatiť spolu v 42-och mesačných splátkach v sume po 37,74 Eur mesačne a to v termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára dohodnutého v úverovej zmluve. Keďže sa pôvodný žalovaný dostal do omeškania s úhradou splátky č. 7 o viac ako tri mesiace, žalobca (veriteľ) po jeho predchádzajúcom upozornení na uplatnenie si práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, si toto právo tzv. straty výhody splátok aj uplatnil, čo bolo pôvodnému žalovanému dané na vedomie oznámením doručeným mu 02.12.2015. V súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka tak došlo k uplatneniu tzv. sankcie straty výhody splátok dňa 20.12.2015, takže od nasledujúceho dňa je pôvodný žalovaný v omeškaní s úhradou dlžnej sumy, ktorá predstavuje súčet neuhradených zosplatnených splátok v sume celkovo 1 188,98 Eur, pričom pôvodný žalovaný do podania žaloby uhradil žalobcovi celkovo už sumu 396,10 Eur.

3. Prílohou žaloby boli: žiadosť pôvodného žalovaného o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu z 09.02.2015; „Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere číslo 8500102619“ z 09.02.2015; Zmluvné dojednania Zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu bez uvedenia dátumu účinnosti ich znenia a bez podpisov zmluvných strán (ďalej len ako „Zmluvné dojednania“); bankový výpis o prevode sumy úveru 1 080,- Eur po odpočítaní poplatku za jeho poskytnutie v sume 120,- Eur na účet pôvodného žalovaného zo dňa „09.02.2015“; prehľad platieb pôvodného žalovaného; list žalobcu adresovaný pôvodnému žalovanému označený ako „Oznámenie o zosplatnení“ z 26.11.2015, ktorý bol podľa doručky pôvodnému žalovanému doručený 02.12.2015 a list žalobcu adresovaný pôvodnému žalovanému označený ako „Pokus o zmier pred začatím súdneho konania“ z 23.12.2015 bez akéhokoľvek dokladu o jeho doručení alebo o podaní na poštovú prepravu.

4. Žaloba s prílohami bola za účelom vyjadrenia doručená pôvodnému žalovanému do vlastných rúk 07.05.2018, pričom pôvodný žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe uviedol, že úver od žalobcu si zobral neuvážene, pretože z dôvodu popri iných výdavkoch na domácnosť nezvládal splácať cit. „predpísané splátky“ s tým, že aktuálne má vážne zdravotné problémy, je čiastočne imobilný, no svoj dlh by mohol splácať v splátkach v sume po 50,- Eur mesačne.

5. Žalobca vo svojom stanovisku (replika) k vyjadreniu pôvodného žalovaného uviedol, že s návrhom pôvodného žalovaného, aby svoj dlh splácal v mesačných splátkach po 50,- Eur súhlasí.

6. Pôvodný žalovaný k stanovisku žalobcu, ktoré mu bolo doručené 28.05.2018 už svoje vyjadrenie nezaujal.

7. V zmysle dodatku č. 5 sp. zn. 1SprR. 5/2019 z 22.02.2019 k Rozvrhu práce Okresného súdu Bardejov na rok 2019 došlo s účinnosťou od 27.02.2019 k zmene v osobe zákonného sudcu konajúceho a rozhodujúceho v tejto veci.

8. Na pojednávaní 30.07.2021 okresný súd zistil, že pôvodný žalovaný 19.01.2021 zomrel a dedičstvo po ňom bolo prejednané v dedičskom konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 8 D 14/2021, pričom podľa uznesenia č. k. 8 D 14/2021, Dnot 58/2021 z 30.03.2021, boli dedičmi po nebohom pôvodnom žalovanom jeho tri deti (žalovaní 1/ - 3/), pričom celý majetok pôvodného žalovaného pripadol do dedičstva žalovaného 1/ bez povinnosti vyplatiť náhradu ustupujúcim dedičom, ktorí sa vzdali svojich dedičských podielov v prospech žalovaného 1/.

9. Okresný súd uznesením č. k. 5 Csp 24/2018 - 91 z 02.08.2021, s právoplatnosťou od 16.08.2021 pripustil zmenu subjektu na strane neb. pôvodného žalovaného a to tak, že na jeho miesto vstúpili do konania jeho dedičia, v záhlaví tohto rozhodnutia označení ako žalovaní 1/ - 3/.

10. Na pojednávanie nariadené na 06.09.2021 sa nedostavil žalobca ani jeho právny zástupca, ktorí svoju neúčasť ospravedlnili písomným podaním doručeným okresnému súdu 26.08.2021 so súhlasom vo veci konať v ich neprítomnosti, preto okresný súd postupom podľa § 180 CSP pojednával v ich neprítomnosti, pričom na pojednávaní prítomná právna zástupkyňa žalovaných 1/ a 3/ uviedla, že má za to, že poskytnutý úver neb. pôvodnému žalovanému je treba považovať za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu absencie zákonných náležitostí v úverovej zmluve z 09.02.2015, konkrétne absentuje výpočet RPMN; takisto poukázala na neprimerane vysokú RPMN a taktiež na skutočnosť, že žalobca pred

uzavretím úverovej zmluvy náležite neskúmal bonitu neb. pôvodného žalovaného. Vzhľadom na závery dedičského konania, podľa ktorého všetok majetok neb. pôvodného žalovaného nadobudol žalovaný 1/, uviedla, že má za to, že k povinnosti úhrady dlhu neb. žalovaného by mal byť zaviazaný iba žalovaný 1/. Na pojednávaní prítomný žalovaný 2/ k veci nemal viac čo dodať a k predmetu konania sa vecne nevyjadril.

11. Okresný súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu a zistil tento skutkový stav.

12. Zo žiadosti pôvodného žalovaného o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu z 09.02.2015 vyplýva, že pôvodný žalovaný na vopred predtlačenom formulári (spracovaným žalobcom ako veriteľom, pozn.) požiadal žalobcu o poskytnutie úveru v sume 1 200,- Eur s tým, že navrhoval jeho splatenie v 42 mesačných splátkach vrátane úrokov po 37,74 Eur a v prípade, že by bola uzavretá Dohoda o poskytovaní služieb by splátka za úver spolu so splátkou za túto dohodu predstavovala mesačne sumu 65,50 Eur. Celková čiastka, ktorú by musel pôvodný žalovaný zaplatiť (úver + úroky + poplatok za poskytnutie úveru) by bola 1 705,08 Eur, pri priemernej RPMN 36,30 %; pri predpokladanej RPMN za úver 25,73 % a pri ročnej úrokovej sadzbe 17,69%. Súčasťou žiadosti je aj prehlásenie pôvodného žalovaného o zaplatení poplatku za poskytnutie úveru v sume 120,- Eur, ako aj prehlásenie v čl. 8., bode 8.1. žiadosti o uzavretie úverovej zmluvy, že v prípade omeškania sa so splatením mesačnej splátky alebo jej časti sa pôvodný žalovaný zaväzuje zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % z dlžnej sumy za každý deň omeškania.

13. Z „Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere číslo 8500102619“ z 09.02.2015 vyplýva, že žalobca oznámil pôvodnému žalovanému schválenie poskytnutia mu úveru v sume 1 200,- Eur, s priemernou RPMN 36,30 %, pri RPMN za úver 25,57 %, s ročnou úrokovou sadzbou 17,69 % s tým, že pôvodný žalovaný bude úver splácať v 42 mesačných splátkach po 37,74 Eur mesačne (z toho splátka istiny v sume 28,57 Eur + splátka úrokov v sume 9,17 Eur) a splátka so splátkou podľa Dohody o poskytnutí služby (mesačne) mala byť 27,76 Eur, tj. spolu mesačne mala byť splátka 65,50 Eur, pričom splátky mali byť splatnými mesačne vždy k 13. dňu cit. „... v priebehu periódy splácania...“ a prvá splátka mala byť splatnou 13.03.2015 a posledná splátka mala byť splatnou 13.08.2018 a celkovo mal pôvodný žalovaný zaplatiť za úver sumu 1 705,08 Eur a odplata za služby podľa Dohody o poskytnutí služby predstavovala suma 1 165,92 Eur. Za poskytnutie úveru mal pôvodný žalovaný zaplatiť poplatok v sume 120,- Eur. V prípade omeškania mal pôvodný žalovaný zaplatiť z dlžnej omeškanej platby úrok z omeškania v sume 5,05 % ročne. Za identických podmienok mal byť pôvodnému žalovanému schválený aj revolving.

14. Zmluvné dojednania k úverovej zmluve boli okresnému súdu predložené bez uvedenia dátumu účinnosti ich znenia a bez podpisov zmluvných strán.

15. Z bankového výpisu z „09.02.“ roku 2015 je zrejmé, že bezhotovostným prevodom bola v prospech účtu pôvodného žalovaného poukázaná žalobcom suma 1 080,- Eur (pravdepodobne po odpočítaní poplatku 120,- Eur za poskytnutie úveru, t.j. 1 200 - 120).

16. Z výpisu platieb pôvodného žalovaného vyplýva, že na úver zaplatil už celkovo 396,10 Eur a to celkovo 3-mi splátkami po 65,50 Eur (19.03.2015, 18.06.2015 a 23.07.2015) zaplatil sumu 196,50 Eur; jednou splátkou (18.09.2015) zaplatil 65,60 Eur; po jednej splátka (11.02.2015) zaplatil sumu 66,- Eur a (15.05.2015) sumu 68,- Eur, takže celkovo zaplatil sumu 396,10 Eur.

17. V liste označenom ako „Oznámenie o zosplatnení“ z 26.11.2015 žalobca pôvodnému žalovanému oznamuje, že ku dňu oznámenia je pôvodný žalovaný v omeškaní s úhradou splátok č. 7, 8 a 9, pričom suma omeškaných splátok je spolu 193,40 Eur s tým, že uplynutím 15 dní od doručenia tohto oznámenia, stanú sa splatnými všetky záväzky zo zmluvy. Podľa doručky bol tento list pôvodnému žalovanému doručený 02.12.2015.

18. V liste označenom ako „Pokus o zmier pred začatím súdneho konania“ z 23.12.2015 žalobca oznámil pôvodnému žalovanému, že 02.12.2015 mu bolo doručené oznámenie o uplatnení práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. o okamžitej splatnosti úveru z dôvodu jeho omeškania, v dôsledku čoho došlo k uplatneniu tzv. sankcie straty výhody splátok dňa 20.12.2015, kedy mal byť pôvodný žalovaný

povinný uhradiť do tej doby neuhradené splátky úveru vo výške 1 188,98 Eur. Súčasne žalobca v liste uvádza cit. „... vyzyvame Vás, aby ste do siedmich dní od doručenia tejto výzvy uhradili celkovú dlžnú sumu vo výške 1 273,72 € na účet spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. ...“

19. Podľa § 290 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP) „Spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.“

20. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb, Obchodný zákonník v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „v znení účinnom v rozhodnom čase“) „Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.“

21. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) v znení účinnom v rozhodnom čase „Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.“

22. Podľa § 53 ods. 1 a 2 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.“

23. Podľa § 53 ods. 3 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.“

24. Podľa § 53 ods. 5 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.“

25. Podľa § 53 ods. 9 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.“

26. Podľa § 54a OZ (ustanovenia účinného od 05.12.2018) v znení účinnom v čase podania žaloby (podaná 25.02.2019) „Premiľčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premiľčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premiľčaní vedel.“

27. Podľa § 565 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.“

28. Podľa prvej vety § 100 ods. 1 OZ v znení účinnom ku dňu podania žaloby (ďalej len „v znení účinnom v rozhodnom čase“) „Právo sa premiľčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110).“

29. Podľa § 101 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.“

30. Podľa § 103 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.“

31. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „v znení účinnom v rozhodnom čase“) „Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.“

32. Podľa § 1 ods. 8 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.“

33. Podľa § 2 písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania; veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.“

34. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom“

35. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a. druh spotrebiteľského úveru,

b. obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c. adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d. meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e. identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f. dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g. celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h. opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i. úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j. ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k. výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l. právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m. súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n. prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o. úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p. upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q. veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r. výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s. informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t. právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u. spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v. informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w. právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x. názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y. priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.“

36. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a. zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b. zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

c. zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d. v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e. veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.“

37. Podľa § 19 ods. 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2. Na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom.“

38. Podľa § 23 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Kontrolu dodržiavania povinností ustanovených týmto zákonom vykonáva Slovenská obchodná inšpekcia, ak osobitný zákon neustanovuje inak. Táto kontrola sa nevzťahuje na vedenie registra veriteľov ani na veriteľov, ktorými sú banky a pobočky zahraničných bánk, nad ktorými vykonáva dohľad Národná banka Slovenska podľa tohto zákona a osobitného predpisu.“

39. Podľa § 470 ods. 1 a 2 OZ „Dedič zodpovedá do výšky ceny nadobudnutého dedičstva za primerané náklady spojené s pohrebom poručiťľa a za poručiťľove dlhy, ktoré na neho prešli poručiťľovou smrťou.

Ak je viac dedičov, zodpovedajú za náklady poručiťľovho pohrebu a za dlhy podľa pomeru toho, čo z dedičstva nadobudli, k celému dedičstvu.“

40. Vykonaným dokazovaním mal okresný súd v prvom rade za preukázané, že medzi žalobcom a žalovanými (ako právnymi nástupcami po neb. pôvodnom žalovanom) existuje občianskoprávny záväzkový vzťah spotrebiteľského charakteru a to titulom úverovej zmluvy, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou, pretože neb. pôvodný žalovaný pri jej uzatváraní vystupoval ako spotrebiteľ, keďže mu bol poskytnutý úver za iným účelom, ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania a žalobca (veriteľ) pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere vystupoval ako dodávateľ s poukazom na predmet jeho podnikania. Žalobca nepopieral postavenie žalovaných v zmluvnom vzťahu ako spotrebiteľov, ani spotrebiteľský charakter úveru. Preto nemôžu byť pochybnosti o použití ustanovení Občianskeho zákonníka na posúdenie náležitostí celej úverovej zmluvy, vrátane podmienok, za ktorých bol úver poskytnutý, ako aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (zákon o spotrebiteľských úveroch).

41. Na základe preskúmvanej úverovej zmluvy, ktorá má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v súlade s cit. § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, žalobca, poskytol žalovanému spotrebiteľský úver a žalovaný sa zaviazal vrátiť jemu poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Keďže zmluva uzavretá medzi stranami sporu má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle cit. ustanovení § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa cit. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy.

42. Súd je povinný skúmať danosť zákonných náležitostí spotrebiteľskej zmluvy za účelom vyváženia nerovnakého (nerovnocenného) postavenia jej zmluvných strán, keďže pre spotrebiteľské zmluvy je vo všeobecnosti charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom spravidla z pozície „slabšej“ zmluvnej strany, nakoľko práve dodávateľ je tvorcom zmluvných podmienok, ktoré sú vopred určené a ktoré spotrebiteľ spravidla nemá možnosť reálne ovplyvniť. Účelom právnej úpravy upravujúcej právne vzťahy spotrebiteľského charakteru je práve vyrovnať túto nerovnováhu v právnom postavení dodávateľa a spotrebiteľa. Vychádza sa totiž z predpokladu, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Preto okresný súd v záujme naplnenia ochrany spotrebiteľa (žalovaných) preskúmal dôvodnosť žalovaného nároku, najmä v kontexte jeho súladu s príslušnými právnymi normami upravujúcimi ochranu spotrebiteľov a to predovšetkým v tom smere či dotknutá úverová zmluva okrem všeobecných náležitostí podľa OZ obsahuje aj osobitné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere obsiahnuté v cit. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, absenciu ktorých tento zákon v ustanovení § 11 ods. 1 spája s následkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

43. Vykonaním uvedeného prieskumu dotknutej úverovej zmluvy okresný súd vzhľadom na zistený skutkový stav a citované zákonné ustanovenia dospel k záveru, že nárok uplatnený žalobcom je dôvodný len čiastočne.

44. Podľa okresného súdu v úverovej zmluve z 09.02.2015 v prvom rade absentuje zákonná náležitosť podľa cit. § 9 ods. 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch a to je uvedenie, resp. označenie cit. „druhu spotrebiteľského úveru“, tak aby toto označenie bolo jednoznačné a nespôsobovalo na strane spotrebiteľa nejasnosti alebo pochybnosti. V danom prípade je v úvode úverovej zmluvy uvedené, že sa jedná o úver cit. „revolvingového typu.“ Keďže dotknutá úverová zmluva je označená ako revolvingová,

je podľa okresného súdu na tomto mieste nevyhnutným uviesť základné znaky revolvingu, ktorým je úver, ktorý umožňuje klientovi čerpať poskytnuté finančné prostriedky opakovane. Môže byť poskytnutý aj formou kreditnej karty, pri ktorých je klientovi poskytnutý úverový rámec a ak klient vyčerpá časť alebo celý úverový rámec a následne vyčerpanú sumu splatí jednorazovo, resp. jeho časť povinnou minimálnou splátkou hneď po pripísaní tejto úhrady má opäť k dispozícii celý úverový rámec, resp. jeho časť, ktorá nie je vyčerpaná a ktorá sa zaplatenými splátkami zvyšuje. Vzhľadom na uvedené okresný súd dospel k záveru, že predložená úverová zmluva z 09.02.2015, aj napriek jej označeniu ako revolvingová, nie je v skutočnosti zmluvou o poskytnutí revolvingového úveru, t.j. úveru revolvingového typu, pretože nenapĺňa jeho podstatné definičné znaky. Okresný súd podľa obsahu úverovej zmluvy ju posúdil ako zmluvu, na základe ktorej mal byť pôvodnému žalovanému poskytnutý klasický spotrebný úver v sume 1 200,- Eur, keďže splácanie jednotlivých súm pôvodným žalovaným nemalo za následok automatické zvyšovanie úverového rámca. O uvedenom svedčí aj dojednanie o výške mesačnej splátky (37,74 Eur), počte splátok (42 splátok), jednorazové poskytnutie finančných prostriedkov na účet a pod., čo pri revolvingu nie je možným. Aj keď v dotknutej úverovej zmluve boli dojednania okrem spotrebného úveru aj ohľadne revolvingu, tak zo žiadneho z predložených dôkazov nevyplýva, že by pôvodný žalovaný čerpal aj revolving. V tomto smere, pokiaľ ide o označenie úverovej zmluvy a tomu zodpovedajúcemu jej obsahu, možno uvažovať aj o zámernom klamaní spotrebiteľa, pretože je nepochybné, že priemerný spotrebiteľ nemôže mať prehľad o náležitostiach zmlúv jednotlivých typov, resp. druhov úverov, zvlášť pri tak neprehľadných zmluvách a množstve údajov v nej uvedených v spodnej časti (dopísaných rukou), ako boli okresnému súdu predložené v tomto prípade.

45. Úverová zmluva uzavretá medzi žalobcom a žalovaným nemá ani ďalšiu obligatórnu zákonnú náležitosť podľa cit. § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch a to je uvedenie „doby trvania“ úverového vzťahu medzi žalobcom a žalovaným. Podľa okresného súdu túto náležitosť si nemožno zamieňať s údajom o dátume konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (v danom prípade 13.08.2018), a to už aj z dôvodu, že ak by zákonodarca mal v úmysle stotožniť tieto dva pojmy, neuvádzal by ich v zákonomnom znení osve, ako aj z dôvodu, že neuvedením tejto skutočnosti sa úverová zmluva stáva pre spotrebiteľa málo transparentná a výpovedná, keďže spotrebiteľ by mal mať poskytnuté prehľadné informácie o úvere bez potreby použitia kalkulačky (t.j. napr. bez toho aby bol nútený odpočítavať si od konečného dátumu splatnosti počiatočný dátum splatnosti a pod., pozn.), pričom treba mať stále na zreteli, že žalobca (dodávateľ) poskytuje úverové služby neurčitému počtu klientov na rôznej úrovni vyspelosti, pričom aj spotrebiteľ s priemernými schopnosťami by mal mať reálnu predstavu o dobe, počas ktorej bude zaťažený bremenom splácania svojho finančného záväzku pochádzajúceho z úverového vzťahu. Okrem toho, podľa okresného súdu údaj o dobe trvania úverovej zmluvy nie je možné stotožňovať ani s údajom o počte splátok (v danom prípade 42 splátok), ktorými mal žalovaný jemu poskytnutý úver žalobcovi splatiť a to v uvedenom kontexte podľa okresného súdu už aj len z dôvodu, že aj v tomto prípade, ak by tomu tak bolo (t.j. žeby tieto pojmy bolo možné stotožniť, pozn.), tak zákonodarca by logicky nevyžadoval uvedenie oboch týchto parametrov úveru v úverovej zmluve osve [počet splátok - cit. § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch; doba trvania - cit. § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch], ale uspokojil by sa iba s uvedením jedného z nich. Avšak práve v záujme ochrany spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v spotrebiteľsko - dodávateľskom vzťahu, v záujme neponechať spotrebiteľa, aby si sám pracne z dodávateľom uvedených údajov úveru sám vypočítaval jeho iné parametre, zákonodarca vyslovene vyžaduje, aby v úverovej zmluve bola uvedená tak doba trvania úverového vzťahu ako aj počet splátok. V tomto smere podľa okresného súdu sa nejedná len o vec výkladu aplikovanej právnej normy, ale ide o explicitne (jasne a presne) formulovaný zákonný imperatív ohľadne náležitosti úverovej zmluvy, ktorého porušenie je explicitne sankcionované zákonom predvídaným spôsobom a to bezpoplatkovosťou a bezúročnosťou úveru. A ak by aj bol žalobca (dodávateľ) toho názoru, že sa jedná o vec výkladu cit. § 9 ods. 2 písm. f) a k) zákona o spotrebiteľských úveroch (okresný súd tento názor nezdieľa, pozn.), tak aj v tomto prípade by platilo, a to opäť v záujme ochrany spotrebiteľa, v spotrebiteľských vzťahoch univerzálne zákonodarcom v cit. § 54 ods. 2 OZ proklamované výkladové pravidlo, podľa ktorého v prípade pochybností o obsahu úverových zmlúv je vždy uprednostnený výklad pre spotrebiteľa priaznivejší. Okresný súd je tiež názoru, že zodpovednosť žalobcu za nerešpektovanie zákonného imperatívu na explicitný obsah úverovej zmluvy, podľa ktorého musí byť v nej uvedený nie len údaj o počte splátok [§ 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch], ale aj údaj o dobe trvania úverového vzťahu [§ 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch], by nebolo možné prenášať ani na plecيا spotrebiteľa (žalovaného) s odvolávaním sa na jeho/jej matematické zručnosti a vyspelosť, pretože žalobca (dodávateľ), ktorý podniká v oblasti poskytovania spotrebiteľských úverov musí mať na zreteli nielen rôznorodosť svojej klientely z hľadiska jej zručnosti

a vyspelosti, ale aj okolnosti za ktorých spotrebiteľia o úver žiadajú, potrebujú a chcú, pričom častokrát za týchto okolností aj seba viac vyspelý spotrebiteľ stráca ostražitosť a pozornosť k tomu, aby svojim „zodpovedným“ prístupom mal ešte nahrádzať povinnosti dodávateľa a pracne hľadať, domýšľať si, či vypočítavať si parametre úveru, ktorých umiestnenie v úverovej zmluve, zákonodarca majú už všetko toto na zreteli, už explicitne (obligatórne) zákonne vyžaduje a aj zákonom predvídaným spôsobom sankcionuje.

46. V úverovej zmluve z 09.02.2015 podľa okresného súdu taktiež absentuje údaj podľa cit. § 9 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch a to uvedenie „referenčnej úrokovej sadzby“, na ktorú by bola naviazaná výška úrokovej sadzby (17,69 %) spotrebiteľského úveru a taktiež absentuje podľa písm. j) označeného ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch a to v súvislosti s, v úverovej zmluve uvedenou ročnou percentuálnou mierou nákladov (RPMN), absentuje uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, resp. priamo v úverovej zmluve absentuje explicitný a pre spotrebiteľa zrozumiteľný výpočet tejto RPMN na základe údajov platných v čase uzatvorenia úverovej zmluvy s prehľadným uvedením všetkých predpokladov k jej výpočtu použitých. RPMN vyjadruje reálnu cenu spotrebiteľského úveru a je kľúčovým ukazovateľom pre porovnanie výhodnosti úverov od rôznych úverových inštitúcií. Je to teda pre spotrebiteľa najdôležitejší ukazovateľ ceny úveru, pretože okrem úrokovej miery v sebe zahŕňa aj ďalšie iné poplatky súvisiace s úverom ako napr. poplatok za vedenie účtu, za poskytnutie úveru, za poistenie úveru, ak je podmienkou pre získanie úveru, a iné, prepočítané na jeden kalendárny rok. Inými slovami RPMN vyjadruje celkové náklady, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za požičanú sumu, keďže zohľadňuje nielen úrok, ale aj ostatné poplatky súvisiace s úverom. Okresný súd má za to, že v danom prípade v úverovej zmluve nie sú v súlade s dikciou cit. § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch prehľadne uvedené všetky potrebné údaje, žalobcom (dodávateľom) použité pre výpočet RPMN, pretože nie je úlohou spotrebiteľa hľadať a „pátrať“ v úverovej zmluve, či táto obsahuje všetky potrebné údaje pre výpočet RPMN, o ktorých spotrebiteľ napokon ani len nemá vedomosť, ktoré všetky údaje to sú (teda nevie ani ktoré má hľadať) a aj preto spotrebiteľ má mať prehľadne a na jednom mieste sprístupnené všetky tieto vstupné údaje k výpočtu RPMN použité. S poukazom na cit. § 9 ods. 2 písm. j), § 19 ods. 1, 2 a § 23 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase, má okresný súd za to, že zákon o spotrebiteľských úveroch v rozhodnom čase uzatvorenia úverovej zmluvy vyžadoval, aby v úverovej zmluve boli uvedené nie len predpoklady na výpočet RPMN, ale aj samotný jej výpočet, pretože, ako sa z citovaných noriem javí, výpočet RPMN nie je len internou záležitosťou dodávateľa (veriteľa), ktorý by mal v úverovej zmluve uviesť už len výsledok tohto svojho výpočtu, ale tento výpočet má byť transparentným (prehľadným) s komplexným uvedením vstupných premenných na jej výpočet použitých (aby aj spotrebiteľ vedel ktoré z množstva údajov uvedených v úverovej zmluve sú práve tými, ktoré sú pre výpočet RPMN dôležité), tak aby tento výpočet bol odkontrolovateľným nie len samotným spotrebiteľom v čase uzavretia úverovej zmluvy, ale hlavne a predovšetkým, aby bol odkontrolovateľným aj hocikedy spätne kontrolným orgánom za účelom zistenia, ako a či dodávateľ (veriteľ) v ktoromkoľvek čase postupoval pri výpočte RPMN v súlade so zákonom. Ak by totižto tomu tak nebolo a platilo by, že zákonu by bolo dané zadosť, ak by údaje použité pre výpočet RPMN, bez jej výpočtu, boli uvedené v úverovej zmluve a to na jej rôznych miestach, za ktoré údaje možno považovať výšku úveru, výšku splátky, jej periodicitu a počet, výšku úrokovej sadzby a poplatkov, a ktoré údaje sú v zmysle cit. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch obligatónnymi náležitosťami úverovej zmluvy už podľa písmen g), i), k) a n) tohto ustanovenia, tak potom by zákonodarca logicky nevyžadoval výpočet RPMN a tieto k výpočtu RPMN použité údaje duplicitne aj podľa písmena j) cit. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase a už vôbec by neuvádzal v prílohe tohto zákona aj vzorec resp. rovnicu tohto výpočtu RPMN s odkazom na jeho aplikáciu podľa cit. § 19 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase. Samozrejme podľa okresného súdu, aj v tomto prípade platí pri pochybnostiach o obsahu úverových zmlúv, všeobecné výkladové pravidlo uprednostňujúce výklad pre spotrebiteľa priaznivejší. Okrem toho je v okolnostiach veci nutné podotknúť, že podľa cit. § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, v dotknutej úverovej zmluve je zmätočne uvedená aj suma celkových nákladov za úver, ktoré mal pôvodný žalovaný ako spotrebiteľ za úver zaplatiť, pretože táto suma celkových nákladov nepochybne súvisí, resp. sa odvíja od RPMN, pričom aj napriek tomu, že tak v žiadosti (25,73 %) o poskytnutie úveru, ako aj v jeho schválení (25,57 %, t.j. údaj v schválení je nižší ako v žiadosti a teda zahŕňa resp. „pohlčuje“ žiadosť), je uvedená iná hodnota RPMN, tak aj napriek tomu celková čiastka, ktorú mal spotrebiteľ (pôvodný žalovaný) za úver zaplatiť je identická aj v žiadosti aj v schválení (1 705,08 Eur), ktorý údaj vzhľadom na uvedené nemôže

byť identický, tak ako je tomu v tomto prípade (t.j. pri použití rôznych premenných k výpočtu, nemôže byť výsledok identický).

47. Na základe vyššie uvedených dôvodov a pri aplikácii citovaných právnych predpisov dospel okresný súd k jednoznačnému záveru, že úverová zmluva z 09.02.2015 neobsahuje náležitosti ustanovené cit. § 9 ods. 2 písm. a), f), i) a j) zákona o spotrebiteľských úveroch, v dôsledku čoho v zmysle cit. § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch to má za následok, že spotrebiteľský úver poskytnutý pôvodnému žalovanému na základe označenej úverovej zmluvy je bezúročný a bez poplatkov, preto okresný súd v časti (úrokov a poplatkov) žalobu zamietol. Okresný súd tiež podotýka, že legitímne prijať záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, by bolo možné už len pri zistení absencie čo i len jednej z uvedených zákonných náležitostí v úverovej zmluve a to v zmysle cit. § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, takže ani nebolo azda potrebným zaoberať sa všetkými dôvodmi, pre ktoré okresný súd dotknutý úverový vzťah medzi žalobcom a žalovaným za taký vyhodnotil, avšak z dôvodu presvedčivosti svojho odôvodnenia sa okresný súd venoval aj ďalším týmto dôvodom.

48. Po ustálení otázky danosti zákonných náležitostí v úverovej zmluve z 09.02.2015 a s tým, bezprostredne späté otázky o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, sa z dôvodu, že podanou žalobou sa žalobca domáhal voči pôvodnému žalovanému (ďalej len „žalovaný“) zaplata celého zosplateného úveru, musel sa okresný súd v ďalšom zaoberať zákonnosťou žalobcom učeného zosplatenia úveru žalovaného podľa cit. § 565 OZ, podľa ktorého k zosplateniu úveru s jeho zamýšľaným právnym dôsledkom spočívajúcim v možnosti veriteľa (žalobcu) žiadať od dlžníka (žalovaného) zaplata svojej pohľadávky v celku (naraz), aj napriek pôvodnej dohode o možnosti jej splácania v splátkach, môže dôjsť iba za predpokladu, že využitie tohto inštitútu zosplatenia bolo medzi stranami (veriteľom a dlžníkom) „dohodnuté.“ V uvedenom smere, keďže „dohoda“ o ktorej pojednáva cit. § 565 OZ je nepochybne dvojstranným právnym úkonom tak, ako aj akákoľvek iná dohoda, t.j. na jej uzavretie sa vyžaduje výslovný súhlas oboch zmluvných strán a nie iba prehlásenie jednej zmluvnej strany (napr. v Zmluvných dojednaniach alebo vo VOP) bez verifikácie napr. podpisom (signom) tohto prehlásenia aj druhou zmluvnou stranou, má okresný súd za to, že na účinné uzavretie takejto dohody aj v tomto prípade, by táto musela byť uvedená buď bezprostredne v úverovej zmluve z 09.02.2015, ktorá je podpísaná obidvoma zmluvnými stranami, t.j. žalobcom aj žalovaným, alebo by musela byť uzavretá v inom dokumente taktiež signovanom oboma sporovými stranami na znak ich nespochybniteľného a preukazného súhlasu s touto dohodou, takže v tomto smere, podľa okresného súdu nepostačuje, aby možnosť aplikácie inštitútu zosplatenia v zmluvnom vzťahu bola uvedená iba napr. v Zmluvných dojednaniach alebo vo VOP, ktoré sú iba jednostranným prehlásením veriteľa, bez možnosti druhej zmluvnej strany, t.j. dlžníka sa k možnosti využitia tohto inštitútu vyjadriť, napr. jeho podpisom na Zmluvných dojednaniach alebo VOP. V danom prípade boli napr. Zmluvné dojednania k úverovej zmluve žalobcom predložené v stave bez uvedenia dátumu účinnosti ich znenia a bez podpisu nielenže žalovaného, ale aj bez podpisu samotného žalobcu, ktorý je ich vyhlasovateľom. Navyše, okrem toho, že každá dohoda je dvojstranný právny úkon, t.j. prejav vôle dvoch zmluvných strán viažuci na seba právne účinky, ktorý prejav vôle by mal byť v tom ktorom jednotlivom prípade kvalitatívne identickým od oboch zmluvných strán (t.j. obidve sporové strany by mali svoj súhlas vyjadriť identicky napr. podpisom, pozn.), musí byť pre jej platnosť táto dohoda uzavretá slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne (§ 37 ods. 1 OZ). Podľa okresného súdu požiadavke určitého a zrozumiteľného uzavretia „dohody“ o možnosti využitia inštitútu zosplatenia podľa cit. § 565 OZ nezodpovedá len prípadná zmienka o možnosti využitia tohto inštitútu veriteľom napr. v Zmluvných dojednaniach alebo vo VOP bez toho, aby spotrebiteľ (dlžník) túto možnosť aj verifikoval napr. svojím podpisom, pretože aj prípadné oboznámenie sa so znením Zmluvných dojednaní alebo VOP spotrebiteľom ešte neznamená, že dlžník s využitím tohto inštitútu aj súhlasí, t.j. že ohľadom jeho využitia sa s veriteľom „dohodol“, ak je tento inštitút navyše veriteľom iba „vpašovaný“ medzi ostatné prehlásenia Zmluvných dojednaní alebo VOP veriteľa, na ktoré je zo zákona veriteľ oprávnený a na ktoré sa nevyžaduje dohoda (zhoda), tak ako je tomu v prípade zosplatenia, Inými slovami Zmluvné dojednania alebo VOP veriteľa síce zaväzujú dlžníka aj keď ich nepodpísal, avšak iba potiaľ, pokiaľ sa tieto Zmluvné dojednania alebo VOP týkajú prehlásení ku ktorým je jednostranne veriteľ oprávnený, t.j. k platnosti ktorých sa nevyžaduje „dohoda“, t.j. slobodný, vážny, zrozumiteľný a určitý prejav vôle obidvoch zmluvných strán.

49. Okrem uvedeného okresný súd podotýka, že Zmluvné dojednania alebo VOP sú všeobecne platnými obchodnými podmienkami, t.j. sú platné pre neurčité množstvo obdobných prípadov, a teda takéto prehlásenia v nich uvedené nie je možné mať za individuálne dojednané medzi bankou a klientom

(spotrebiteľom) v zmysle požiadavky cit. § 53 ods. 2 OZ. Zmluvné dojednania alebo VOP sú veriteľom dopredu pripravené pre široký okruh jeho klientov bez možnosti dlžníka akýmkoľvek spôsobom sa podieľať na ich tvorbe a ovplyvniť ich obsah.

50. V danom prípade okresný súd zistil, že úverová zmluva z 09.02.2015 neobsahuje dohodu žalobcu (veriteľa) a žalovaného (dlžníka), ktorá by žalobcu oprávňovala vyhlásiť okamžitú splatnosť celého dlhu (t.j. dlh „zosplatniť“) a zmluvné strany v tomto smere neuzavreli ani žiadnu inú dohodu predpokladanú cit. § 565 OZ, pričom ako už bol okresný súd uviedol vyššie, v tomto smere by na platné uzavretie takejto „dohody“ nepostačovalo iba jednostranné prehlásenie žalobcu (veriteľa) v Zmluvných dojednaniach alebo vo VOP, ktoré by bolo iba jednostranným právnym úkonom a nie dohodou vyžadovanou cit. § 565 OZ. Okrem toho okresný súd, nad rámec poukazuje aj na neurčitosť zmluvného dojednania v bode 7. úverovej zmluvy z 09.02.2015, v ktorom je iba všeobecne konštatované, že žalobca a žalovaný v ďalších, úverovou zmluvou neupravených otázkach odkazujú na Zmluvné dojednania, ktoré tvoria jej neoddeliteľnú súčasť, avšak pre právnu istotu dlžníka (spotrebiteľa) bez konkretizácie o Zmluvné dojednania v akom ich účinnom znení by sa malo jednať.

51. Vzhľadom na uvedené okresný súd uzavrel, že kvôli absencii účinného uzavretia dohody medzi žalobcom a žalovaným o možnosti využitia inštitútu zosplatnenia úveru žalobcom, v zmysle zákonného imperatívu vyjadreného v cit. § 565 OZ, tak ani nemohlo dôjsť k účinnému zosplatneniu celého úveru z úverovej zmluvy z 09.02.2015, takže splatnosť jednotlivých splátok sa tak nezmenila a tieto zostali splatnými tak, ako to bolo pôvodne dohodnuté v tejto úverovej zmluve, t.j. úver mal byť splatený celkovo v 42-och splátkach po 37,74 Eur mesačne, vždy k 13. dňu v kalendárnom mesiaci, počnúc prvou splátkou splatnou k 13.03.2015 a poslednou splátkou splatnou k 13.08.2018.

52. Skôr však, než by sa okresný súd bol zaoberal vyčíslením sumy, ktorú je vzhľadom na uvedené skutočnosti povinný žalovaný žalobcovi zaplatiť, okresný súd ešte vzhľadom na znenie cit. § 54a Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého v spotrebiteľských vzťahoch musí súd ex offio prihliadať na premlčanie z takéhoto vzťahu plynúceho nároku, pri aplikácii cit. § 101 OZ, podľa ktorého je premlčacia lehota trojročná, v spojení s § 103 OZ, podľa ktorého pri splácaní dlhu v splátkach cit. „... začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti...“, sa okresný súd musel ex offio ešte zaoberať tým, či jednotlivé splátky nezosplatneného úveru žalovaného, neboli ku dňu podania žaloby (26.03.2018) premlčané.

53. Vzhľadom k tomu, že podľa úverovej zmluvy z 09.02.2015 mala byť prvá splátka splatnou 13.03.2015, tak potom prvou splátkou, ktorú mohol žalobou podanou 26.03.2018 žalobca uplatniť ako nepremľanú bola v poradí až 2. splátka, ktorá bola splatnou 13.04.2015, pretože v jej prípade by trojročná premlčacia doba uplynula až 13.04.2018, t.j. až v období po podaní žaloby a teda všetky v poradí túto 2. splátku predchádzajúce splátky, t.j. splátka č. 1, ktorá bola splatnou od 13.03.2015 do 13.03.2018, bola už v čase podania žaloby premlčaná, preto ju okresný súd nemohol žalobcovi priznať a v tomto rozsahu žalobu zamietol.

54. Ešte pred vyčíslením konečnej dlžnej sumy žalovaného voči žalobcovi, okresný súd poukazuje ešte aj na dojednanie v dotknutej úverovej zmluve, ktoré nie je možné považovať za individuálne dojednané, keďže úverová zmluva bola vopred predtlačená žalobcom bez možnosti vpisovania nových údajov žalovaným (spotrebiteľ), ktorý tak nemal možnosť toto dojednanie ani osobitne vyjednať ani ovplyvniť jeho znenie, pričom na uvedenom nič nezmení ani skutočnosť, že toto zmluvné dojednanie je súčasťou úverovej zmluvy. Jedná sa o dojednanie poplatku za poskytnutie úveru v sume 120,- Eur, o ktorú sumu bola ponížená celková suma poskytnutého úveru. Inými slovami v úverovej zmluve je uvedený údaj o výške úveru v sume 1 200,- Eur, avšak v zmysle bankového výpisu bolo v prospech účtu žalovaného reálne zo strany žalobcu poskytnuté plnenie iba v sume 1 080,- Eur. Podľa okresného súdu, tak už v základnej náležitosti úverovej zmluvy a to v uvedení výšky sumy poskytnutého plnenia (sumy úveru) je táto zmluva zavádzajúca, vyvolávajúca dojem, že dlžníkovi (žalovanému) bude poskytnutá tam uvedená suma, čo možno tiež považovať za klamanie spotrebiteľa a nekalú prax. Dojednanie poplatku za poskytnutie úveru pritom nemožno považovať za hlavný predmet plnenia, jedná sa iba o podmienené plnenie, resp. o plnenie ktorým žalobca podmienil hlavný predmet plnenia, t.j. žalobca vo vopred pripravenom formulárovom type zmluvy zaplatením tohto poplatku podmienil poskytnutie úveru spotrebiteľovi, ktoré dojednanie nielenže spotrebiteľ (žalovaný) nemohol ovplyvniť ak mal záujem o úver, ale takéto dojednanie možno v súlade s cit. § 53 ods. 4 písm. a) a ods. 5 Občianskeho

zákonníka považovať za neprijateľnú podmienku a teda za neplatné dojednanie, ktoré vzhľadom na formulárový typ úverovej zmluvy nebolo individuálne so žalovaným dojednané a žalovaný nemal možnosť s nutnosťou tohto plnenia sa oboznámiť pred uzavretím úverovej zmluvy, resp. žalobca v zmysle § 53 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka nepreukázal opak. Okrem toho toto plnenie (zaplatenie poplatku za poskytnutie úveru) bolo splatné vopred už dňom podpisu úverovej zmluvy, teda pred reálnym poskytnutím úveru, ktorý žalovanému tak ani nebol poskytnutý v plnej, v úverovej zmluve proklamovanej sume, v ktorom dôsledku bol žalovaný (spotrebiteľ) takýmto postupom žalobcu v podstate zbavený slobodného rozhodnutia ako naložiť s finančnými prostriedkami, ktoré mu boli v rámci úveru poskytnuté a ktoré bol zaviazaný spolu s odplatom za ich poskytnutie vrátiť a to aj v rozsahu sumy predmetného poplatku, ktorú musel takto nútene (podmienene) zaplatiť žalobcovi. Okrem toho je okresnému súdu z rozhodovacej činnosti známe, že žalobca si od spotrebiteľov tento poplatok za cit. „poskytnutie úveru“ zúčtuje vždy vo výške 10 % zo sumy úveru (t.j. v danom prípade 10 % z 1 200 = 120), či je vzhľadom na okolnosti veci pochybným, pretože ak sa jedná o poplatok za poskytnutie úveru, t.j. za jeho spracovanie, tak počet administratívnym úkonov spojených s poskytnutím úveru, sa predsa s jeho výškou nenavýšuje.

55. Taktiež pokiaľ ide o nárok žalobcu na zaplatenie mu zmluvnej pokuty, okresný súd tiež uvádza, že dojednanie o zmluvnej pokute je ex lege podľa cit. § 53 ods. 1, 2, 3 a 5 Občianskeho zákonníka neplatné pre jeho neprijateľnosť ako zmluvnej podmienky, keďže ustanovenie o zmluvnej pokute (ktorá sa netýka hlavného predmetu zmluvy) je v žiadosti o poskytnutie úveru predpripravené na formulárovom tlačive samotného žalobcu a evidentne nie je výsledkom individuálneho dojednania medzi zmluvnými stranami a žalobca opak v spore nepreukázal. Text žiadosti síce žalovaný podpísal, avšak reálne nemal možnosť do tohto predpripraveného textu formulárovej žiadosti žalobcu zasiahnuť. Žalovaný teda nemal možnosť tento zjavne len jednostranný záväzok žalovaného zmeniť a ovplyvniť. Žalovaný, pokiaľ chcel obdržať od žalobcu finančné prostriedky, musel žiadosť podpísať, inak by mohol len žiadosť ako celok nepodpísať a potom by mu finančné prostriedky neboli poskytnuté. Okresný súd netvrdí, žeby žalobca nemohol používať formulárový typ zmluvy, avšak na to, aby v nej obsiahnuté jednotlivé zmluvné dojednania bolo možné považovať za individuálne s klientom dojednané a teda platné, je potrebné aby jednotlivé časti formulára boli systematizované tak, aby sa klient (spotrebiteľ) mohol rozhodnúť ich prijať či neprijať, t.j. aby sa mohol rozhodnúť napr. jednotlivé časti formulára podpísať či nepodpísať, pretože to, že klient podpíše formulárový typ zmluvy en bloc a to za situácie, že nemá inú možnosť, ak chce úver, ešte neznamená, že en bloc súhlasí aj so všetkými dojednaniami formulára a v prípade spochybnenia zo strany klienta o individuálnom dojednaní takýchto dojednaní, je to práve žalobca (veriteľ) kto musí preukázať, že to ktoré dojednanie bolo s konkrétnym klientom individuálne vyjednané (§ 53 ods. 2 OZ). Okresný súd tiež poukazuje na to, že žalobca si uplatnil zmluvnú pokutu cit. „...až do zaplatenia...“, čo však aj vzhľadom na súdnu prax (napr. Najvyšší súd SR sp.zn. 3 Mcdo 12/2011 z 14.06.2012, Najvyšší súd ČR sp. zn. 32 Cdo/1432/2010 z 30.03.2011 a sp. zn. 23 Cdo 4799/2010 z 26.04.2011) nie je možné priznať za obdobie po vyhlásení rozsudku, keďže zmluvná pokuta je samostatným nárokom (pohľadávkou) a nejedná sa o opakujúcu sa dávku ani splátku a ani o príslušenstvo pohľadávky (ako napr. úroky z omeškania).

56. Napokon pokiaľ ide o, tak v návrhu, ako aj v jeho prijatí na uzavretie úverovej zmluvy zmienenu „Dohodu o poskytovaní služieb“ (ďalej len „dohoda“), ktorá je zmieňovaná v tom zmysle, žeby mohlo dôjsť k jej uzavretiu popri úverovej zmluve, okresný súd podotýka, že túto dohodu žalobca nepredložil, takže okresný súd má za to, že táto dohoda uzavretá nebola a žalobca sa o nej nezmieňuje ani v žalobe. V tejto súvislosti však okresný súd poukazuje, že z judikatúry všeobecných súdov (napr. Krajský súd v Prešove sp. zn. 19 Co/197/2017 z 26.04.2018, Krajský súd v Banskej Bystrici sp. zn. 15 Co/39/2016 z 23.02.2016) je mu známe, že predmetná dohoda bola pre jej rozpor s dobrými mravmi ako aj v zmysle § 37 OZ deklarovaná za neplatnú, pretože ňou žalobca obchádzal ustanovenie § 53 ods. 6 OZ o najvyššej prípustnej výške odplaty, čo priamo zakazuje zákon o spotrebiteľských úveroch. Žalobca takouto formuláciou možnosti uzavretia dohody podľa názoru okresného súdu spotrebiteľovi „vnucuje“ aj iný úkon ako ten, ktorý pri podpise úverovej zmluvy je vo sfére záujmu spotrebiteľa, pričom v tom dôsledku, že spotrebiteľ iba podpisuje vopred žalobcom predpripravené formuláre zmluvy do ktorých obsahu nemá možnosť spotrebiteľ zasiahnuť, v podstate nútene podpisuje niečo o čo nemá reálny záujem, avšak na druhej strane ak by spotrebiteľ predpripravenú formulárovú žiadosť o úver, súčasťou ktorej je aj prehlásenie o možnom uzavretí dohody, nepodpísal, úver by mu nebol poskytnutý. V zmysle cit. § 53 ods. 4 OZ ide teda o neprijateľnú zmluvnú podmienku, keďže spotrebiteľovi sú zo strany veriteľa nanucované „doplnkové služby“ bez toho, aby spotrebiteľ mal možnosť slobodne prejavíť svoju vôľu tieto služby prijať/neprijať, toľž ak neboli individuálne so spotrebiteľom dojednané a veriteľ

nepreukázal opak. Takáto dohoda sa prieči aj dobrým mravom, pretože podľa názoru súdu ide o účelovo vymyslené „služby“, ktoré navyšujú splátku úveru takmer o 100 %, pričom je zrejmé, že tieto splátky by mal spotrebiteľ platiť aj v prípade, že by reálne k poskytnutiu žiadnych „služieb“ zo strany veriteľa počas trvania zmluvného vzťahu nedošlo a teda, spotrebiteľ by reálne protiplnenie za svoje platby ani nemusel dostať.

57. Podľa okresného súdu žalobca v konaní nepreukázal ani ním uplatnenú si sumu nákladov, ktoré mal vynaložiť na mimosúdne uplatnenie si nároku voči žalovanému a to zaslaním mu predžalobnej výzvy, resp. pokusu o zmier, pretože predložil iba list z 23.12.2015, ktorý mal byť adresovaný žalovanému, avšak nepreukázal, žeby tento bol žalovanému aj skutočne doručený, resp. aspoň podaný na poštovú prepravu.

58. Keďže okresný súd mal za to, že k platnému zosplateniu úveru nedošlo a úver bol žalovanému poskytnutý v sume 1 080,- Eur (1 200 - 120, t.j. poplatok za poskytnutie úveru 120,- Eur súd nezapočítal do výšky poskytnutého úveru, keďže jeho dojednanie je neplatným dojednaním a žalovaný ho v zmysle úverovej zmluvy musel zaplatiť), ktorý úver mal žalovaný splácať v počte splátok 42, tak pri posúdení úveru ako bezúročného a bez poplatkov, by mesačná splátka istiny úveru mala byť 25,71 Eur (1 080 : 42 splátok). Následne vzhľadom k tomu, že ku dňu podania žaloby bolo zo 42 splátok, nepremišaných iba 41 splátok (1 splátka bola premišaná), ktoré boli všetky splatnými až po podaní žaloby (posledná splátka bola splatnou 13.08.2018) a teda ku dňu rozhodnutia okresného súdu, je zrejmé, že žalovaný by mal žalobcovi zaplatiť dlžnú sumu na istine úveru celkovo v sume 1 054,11 Eur (25,71 Eur x 41 nepremišaných splátok), avšak keďže žalovaný už zaplatil žalobcovi sumu 396,10 Eur, ktorá suma bola z dôvodu konštatovanej bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru pripočítaná iba na splatenie istiny úveru, okresný súd mal za to, že žalovaný 1/, ako právny nástupca a univerzálny dedič po neb. pôvodnom žalovanom, je povinný zaplatiť žalobcovi z nepremišanej istiny úveru ešte sumu 658,01 Eur (1 054,11 - 396,10), k úhrade ktorej okresný súd žalovaného 1/ zaviazal, tak ako to je uvedené vo výroku I. tohto rozhodnutia a vo zvyšnej časti zaplataenia istiny úveru rozvrhutej do premišaných splátok úveru, ako aj vo vzťahu k zaplataeniu úrokov a poplatkov, zmluvnej pokuty a nákladov na predsúdne rokovanie, okresný súd žalobu zamietol.

59. Okresný súd žalobu zamietol aj pokiaľ ide o nárok uplatnený voči žalovanými 2/ a 3/, pretože v zmysle záverov dedičského konania po neb. pôvodnom žalovanom, dedičstvo po ňom nadobudol iba žalovaný 1/ bez povinnosti vyplatiť žalovaných 2/ a 3/ ako ustupujúcich dedičov, takže v zmysle cit. § 470 ods. 1 a 2 OZ za dlhy neb. pôvodného žalovaného (poručiťeľa) zodpovedá do výšky nadobudnutého dedičstva iba žalovaný 1/.

60. Podľa prvej vety § 517 ods. 1 OZ „Dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.“

61. Podľa § 517 ods. 2 OZ „Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.“

62. Podľa § 563 OZ „Ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadala.“

63. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka: „Výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.“

64. Vo vzťahu k žalobcom uplatnenému úroku z omeškania má okresný súd za to, že keďže pôvodný žalovaný splatil už sumu 396,10 Eur, to znamená že z 2. - 42. splatnej a nepremišanej splátky (spolu 41 splátok) istiny úveru, pričom každá z nich mala výšku 25,71 Eur (1 080 : 42 splátok), pôvodný žalovaný tak už splatil celkovo 15 splátok a to v poradí 2. - 16. splátku v sume celkom 385,65 Eur (15 x 25,71) a zo 16-tej splatnej splátky, ktorá je v poradí 17. nepremišanou splátkou zaplatil iba časť v sume 10,45 Eur [396,10 - 385,65], t.j. s v poradí 17. nepremišanou splátkou, ktorá bola splatnou 13.07.2016 bol pôvodný žalovaný v omeškaní so sumou 15,26 Eur (25,71 - 10,45) a taktiež bol v omeškaní s v poradí 18. - 42. splátkou v sume každá po 25,71 Eur (1 080 : 42 splátok), ktoré boli splatnými k 13.08.2016 - 13.08.2018. Preto neb. pôvodnému žalovanému, resp. žalovanému 1/ ako jeho právnomu nástupcovi

vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi aj úroky z omeškania a to podľa v rozhodnom čase omeškania účinných právnych predpisov vo výške 5 % zo sumy istiny každej jednej nezaplatenej, omeškanej a splatnej splátky osve a v zmysle cit. § 563 OZ počnúc dňom nasledujúcim po dni splatnosti tej ktorej omeškanej splátky, tak ako to je uvedené vo výroku I. tohto rozhodnutia.

65. Podľa § 232 ods. 3 CSP „Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.“

66. Okresný súd v danom prípade vzhliadol potrebu prihliadnuť na mimoriadnu situáciu v súvislosti s následkami pandémie nebezpečnej nákazlivej choroby, kedy množstvo ľudí prišlo o prácu a nemá pravidelný príjem alebo ho má v zníženej miere za situácie, kedy musia zabezpečovať primárne základné životné potreby, preto okresný súd považuje za odôvodnené v tejto situácii, využiť jemu zákonom dané oprávnenie predĺžiť lehotu na priznané plnenie, a z tohto dôvodu okresný súd zaviazal žalovaného 1/ zaplatiť žalobcovi jemu prisúdenú čiastku v lehote 60 dní od právoplatnosti rozsudku.

67. Podľa § 255 ods. 1 CSP „Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.“

68. Podľa § 262 ods. 1 CSP „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.“

69. Podľa § 262 ods. 2 CSP „O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.“

70. Týmto rozhodnutím sa konanie končí, preto okresný súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania a to podľa § 255 CSP. Žalobca sa v predmetnom konaní domáhal zaplata sumy 1 188,98 Eur, pričom úspech mal v časti o zaplata 658,01 Eur, t.j. úspech mal v rozsahu 55,34 % a neúspech v rozsahu 44,66 %, pričom rozsahu neúspechu žalobcu korešponduje na druhej strane úspech žalovaného 1/ a opačne. Vzhľadom na uvedené, tak okresný súd v konaní pomerne úspešnejšiemu žalobcovi priznal voči pomerne neúspešnejšiemu žalovanému 1/ (jeho procesná obrana opomenula podstatné skutočnosti na ktoré okresný súd prihliadol ex offio, pozn. súdu) nárok na náhradu trov konania v rozsahu 10,68 % (55,34 % - 44,66 %). O výške náhrady trov konania rozhodne okresný súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie

(§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20160701>> a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súď späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.